

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **M. K.**, zast. JUDr. Milanem Ostrřížkem, advokátem, se sídlem Stodolní 977/26, Ostrava - Moravská Ostrava, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 7. 2008, č. j. 43 Cad 50/2004 - 121,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Zástupci žalobkyně JUDr. Milanu Ostrřížkovi, advokátovi, **se nepřiznává** odměna za zastupování žalobkyně v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 28. 4. 2008, č. j. 43 Cad 50/2004 - 98, zamítl žalobu žalobkyně proti rozhodnutí žalované ze dne 25. 9. 2003, č. j. X a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava - město č. j. X, ze dne 21. 7. 2003, jímž byl zamítnut návrh žalobkyně na povolení obnovy řízení ve věci nároku na nemocenské při pracovní neschopnosti vzniklé dnem 29. 12. 1997, které bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím ze dne 12. 2. 2001, č. j. X.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas kasační stížnost a požádala o ustanovení zástupce, a to Mgr. Petra Vysoudila, advokáta.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 18. 7. 2008, č. j. 43 Cad 50/2004 - 121, osvobodil stěžovatelku od soudních poplatků (výrok I.) a ustanovil jí zástupcem pro řízení o kasační stížnosti JUDr. Milana Ostrážka, advokáta (výrok II.), kterého současně vyzval k doplnění kasační stížnosti (výrok III.).

Proti výroku II. tohoto usnesení podala stěžovatelka včas kasační stížnost (označenou jako odvolání) a konstatovala, že trvá na ustanovení zástupce Mgr. Petra Vysoudila, advokáta, o kterého požádala soud dne 13. 6. 2008. Tento advokát byl stěžovatelce ustanoven i v dalších sporech a je již s problematikou blíže seznámen.

Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou a je proti označenému usnesení v rozsahu výroku II. přípustná za podmínek § 102 a § 104 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti. Z obsahu kasační stížnosti vyplynulo, že ji stěžovatelka podala z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle kterého lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné právní posouzení spočívá buď v tom, že na správně zjištěný skutkový stav je aplikován nesprávný právní názor, popř. je sice aplikován správný právní názor, ale tento je nesprávně vyložen.

Kasační stížnost není důvodná.

Podle § 35 odst. 8 (dříve odst. 7) první věta s. ř. s. navrhovateli (v tomto případě stěžovatelce), u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v odstavci 2 platí v takovém případě stát.

Smyslem tohoto ustanovení je poskytnutí faktické a odborně fundované ochrany práv osobě, která by jinak měla být (či byla) osvobozena od soudních poplatků a u níž je takové ochrany třeba, neboť jen tak lze v kvalifikovaných případech (za splnění § 35 odst. 8 s. ř. s.) dosáhnout zásadě rovnosti, jež se promítá v zákonem výslovně vyjádřené zásadě rovného postavení účastníků podle § 36 odst. 1 s. ř. s.

Má-li být tímto ustanovením založeno konkrétní subjektivní právo stěžovatelky na odborné zastoupení osobou s právníkým vzděláním v řízení před soudem, pak toto právo je toliko právem na zástupce, jímž může být i advokát, nikoli však právem na

konkrétního zástupce, kterého osoba navrhuje ustanovení zástupce ve svém návrhu označuje.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *právo na ustanovení zástupce (§ 35 odst. 7 s. ř. s.) není právem na ustanovení konkrétní osoby, kterou navrhovatel v návrhu označuje* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2005, č. j. 6 Ads 64/2005 - 25, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 1372/2007, www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud doplňuje, že krajský soud ustanovil stěžovatelce zástupce z řad advokátů působících v blízkosti bydliště stěžovatelky a v obvodu tohoto soudu, čímž rozhodně neporušil žádné stěžovatelčino subjektivní právo, ani její právem chráněný zájem.

Činnost ustanoveného zástupce je vykonávána průběžně, povinnost k činnosti nastupuje často automaticky, bez dalšího výslovného pokynu ze strany zastoupeného či třetí osoby. Stěžovatelce tento stav zajišťuje určitý stupeň právního komfortu, jehož se jí dostává prostřednictvím jistoty, že je správa jejích právních záležitostí v konkrétním soudním sporu trvale svěřena do rukou jejího zástupce.

Soudu přitom nepřísluší hodnotit, zda by advokát, který stěžovatelku zastupuje i v jiných věcech, poskytl stěžovatelce v určitém směru lepší právní služby, neboť každý soudní spor, který stěžovatelka vede, je v určitých ohledech odlišný a jedinečný. Nový advokát rovněž může přinést nový pohled na řešenou problematiku, a tím být stěžovatelce prospěšnějším, byť každý advokát je povinen co možno nejlépe hájit zájmy svého klienta.

Má-li tedy stěžovatelka za to, že ustanovení JUDr. Milana Ostřížka, advokáta je nezákonné, případně že mu lze vytknout jakoukoli jinou nesprávnost, jež by zasáhla do práv stěžovatelky, Nejvyšší správní soud tomuto tvrzení nepřisvědčuje.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že kasační námitky nejsou důvodné, kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nebyl prokázán, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 7. 2008, č. j. 43 Cad 50/2004 - 121, v rozsahu výroku II., jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Protože úspěšnému žalovanému v tomto stádiu řízení žádné náklady nevznikly a stěžovatelka v řízení nebyla úspěšná, bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Ustanovenému zástupci stěžovatelky JUDr. Milanu Ostřížkovi, advokátu Nejvyšší správní soud nepřiznal odměnu za zastupování stěžovatelky, neboť z obsahu spisu nezjistil žádný úkon advokáta v tomto řízení, což je logickým vyústěním toho, že kasační stížností bylo napadeno právě usnesení o ustanovení JUDr. Ostřížka advokátem stěžovatelky.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2008

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu